

יִישָׁא תְּקֵלָה בְּלֹא קֶלֶן. הִיכִי דְּמִי עֲכוּ"ם שְׂבֵא עַל
 יוֹי הַוּוּיִם בְּלֹא וּנְלָד . אַדְרִיכִים יִסְמֹחוּ מִכְּרֵדִי בְּוִיהֶם

א: **אפי' הנה נמי** • דינין וברכת השם :
 וקשקש

(*) עד כאן נכתב הדף ושאר הדף נחלק ובוטפו כתב „לריך הנה קונטרס שלם” חבל לה נמצא בכ”י וחסר לפנינו עד דף פטו .

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

פח א מיי פס מהלי
מלכות הלכה יד
סנה עשין קכב :
פח ב מיי שם הלכה ק:
צ ג מיי שם הלכה ד :
צא ד מיי פס מהלכות
רוח הלכה יא סנה
לאוין קט :
צב ה מיי פס מהלכות
עושים הלכה א
ופס מהלכות רוח הלכה
יא סנה לאוין קט עור
שורע יד סימן קמ
סיף א ומושע מות
סימן טה סיף ה :
צג ו ה מיי פס מהלי
מלכות הלכה ע :
צד מ מיי שם הלכה ח :
צה י מיי שם הלכה :

ותשחת הארץ . ומדוע נשמה עליהם : **כי השמים כל כשר את דרכו על הארץ** . גלוי עריות דכתיב (משלי ל) דרך
גבר בעלמה דור המבול על העריות נענשו כדכתיב (בראשית ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה : **ואיך** . מלך דדרים ויל
אמר לך אזהרה מיום הזהר אדם הראשון וגבי דור המבול אזהרה מנלי להודיעך על מה נענשו : **קטלישו קא מגלי** . כליו מיתה
ימיהם ולעולם הזהרו מיום : **כירק עשב** . עשב קרי עשב האפר וכל הגדל מזליו שאין בו טורח לחרות ולזרוע : **למישרי כשר סוף**
דלחא . כדאמר לקמן בפירקין (דף תורה אור
(נט) חס הראשון לא הותר לו כשרבא^ה דכתיב¹ **דבי רבי ישמעאל** בכל מקום שנא² *השחתה
אינו אלא דבר ערוה ועבודת כוכבים דבר ערוה
שנא³ *כי השחתה כל בשר את דרכו עבודת כוכבים דכתיב⁴ **פן תשחיתו ועשיתם**
וגו⁵ ואיך קשליהו הוא דקמגלי גול דכתיב⁶ **כירק עשב נתתי לכם את**
כל ואיך לוי כירק עשב ולא כירק גנה ואיך ההוא למישרי בשר הוא
דאתא אבר מן החי דכתיב⁷ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו ואיך
ההוא *למישרי שרצים הוא דאתא סירוס דכתיב⁸ **שרצו בארץ ורבו בה**
ואיך לברכה בעלמא כלאים דכתיב⁹ מהעוף למינהו ואיך ההוא לצותא
בעלמא אמר רב יוסף אמרי בי רב על שלש מצות בן נח נהרג :
גשיר סימן : על גילוי עריות ועל שפיכות דמים ועל ברכת השם מחקיף
לה רב ששת בשלמא שפיכות דמים דכתיב¹⁰ שופך דם האדם וגו¹¹ אלא
הנך מנא להו אי גמר משפיכות דמים אפילו כולו נמי אי משום דאיתרבאי
מאישי איש עבודת כוכבים נמי איתרבי מאיש איש אלא אמר רב ששת
אמרי בירב על ארבע מצות בן נח נהרג ועל עבודת כוכבים בן נח נהרג והתניא
***בעבודת כוכבים דברים שביד של ישראל ממותין עליהן בן נח מוזהר עליהן**
אזהרה אין מיתה לא אמר רב נחמן בר יצחק אזהרה שלחן זו היא
מיתתן רב הונא ורב יהודה וכולוהו תלמידי דרב אמרי *על שבע מצות
בן נח נהרג גלי רחמנא בחדא והוא הדין לכולוהו ועל הגול בן נח נהרג
והתניא *על הגול גנב וגול וכן יפת תואר וכן כיוצא בהן כותי בבתי
וכותי בישראל אסור וישראל בבתי מותר ואם איתא ניתני חייב משום
דקבעי למיתני *סיפא ישראל בבתי מותר תנא רישא אסור והא כל
היבא דאית ליה חיובא מיתנא קתני דקתני רישא *על שפיכות דמים כותי
בבתי וכותי בישראל דחייב ישראל בבתי פטור התם היכי ליתני ליתני
אסור ומותר והתניא *כותי ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורדין
כיוצא בו בגול מאי היא אמר רב אחא בר יעקב לא נצרכה אלא
לפועל בכרם לפועל באימת אי בשעת גמר מלאכה התיירא
הוא יאי לאו בשעת גמר מלאכה גול מעליא הוא אלא אמר רב פפא
לא נצרכה אלא לפחות משה פרושה יאי הכי כותי בישראל אסור הא
***בר מחילה הוא נהי דבתר הכי מחיל ליה צערא בשעתיה מי לית ליה**
כותי בבתי כיוצא בהן כיון *דלאו בני מחילה נינהו גול מעליא הוא
אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא לא נצרכה אלא ללבוש שכר
שכיר כותי בבתי וכותי בישראל אסור ישראל בבתי מותר כיוצא ביפת תואר
מאי היא *כי אתא רב דימי א"ר אלעזר א"ר חנינא *בן נח שייחד שפחה
לעבדו ובא עליה נהרג עליה כיוצא בו דשפיכות דמים לא תניא אמר
אביי אי משכחת דתניא רבי יונתן בן שאול היא דתניא *רבי יונתן בן שאול
אומר רודף אחר חבירו להורגו ויכול להצילו באחד מאבריו ולא הצילו
נהרג

עין כג:
מוליך כג:
תורה כח:
בכורות כז:

[לקמן ע"י]

ע"י כז:

[מוספתא דע"י]

[שבת ג וס"ג]

[סם דמוספתא]

ע"י כז. ע"ש
[דף יג:
ובתוס' כ"ב
פ"ג]

פסחים ה.

[לקמן נט.]

[לקמן נח:]

[לקמן ע"ד.]

הנהגות הבית
(א) רש"י ד"ס כיוצא וכו'
כגון (ברק) מו"ק וכו'
ס"ח דרודף: (ב) ולא עש
אלא:

הנהגות הנגרא
[א] רש"י ד"ס ישראל
כנכרי כו' ומדרבנן
איכא כו'. ר"כ תוס'
מאד ועמ"ס (כתוב)
בסימן שמה (ס"ח) ת.
ובתוס' ס"י כ"ח פס"ק:

ד' מלות . עבודת כוכבים הוסיף עמוס: **נעבודת כוכבים עבד ישראל וכו'** . הכי קאמר באיסור עבודת כוכבים אותם דברים שביד ישראל
ממיתין עליהם כגון כל עבודת שדרן של עבודת כוכבים כדן וזבוח וקטור אפי' שלא כדרכה כלקמן בפירקין (דף כ:): **אזהרה שלש** . כלומר
כל אזהרה דתנא תנא גבי בני נח וז' היא מיתה שלהם דלא דייק בהו תנא למיתני מיתה גבי חייבי מיתות ואזהרה בשלן בהן מיתה כלגבי
ישראל: **גלי רחמנא בחדא** . בשפיכות דמים: **על הגול** . כך הוא מלות בני נח גנב וגול וכן יפת תואר דהוי נמי גול שגחלין את אשמו
במלחמה: **וכן כיוצא כסן** . שאין ממש גול אלא דומין להם ולקמן מפרש לה: **ישראל בבתי מותר** . דלא תעשוק את רעך כתיב
(ויקרא יט) ולא כותי ומדרבנן [א] איכא למאן דאמר משום חילול השם בהגול בחדא (כ"ק דף קיג): **משום דקבעי למיתנא סיפא ישראל בבתי**
מותר . ואי תנא גבי כותי כותי חייב כותי ישראל בבתי פטור מן המיתה אבל עובר עליו בלאו ומשום הכי הוה
ברישא לשון איסור דליתני גבי ישראל מותר דס"ל כמאן דאמר מותר ממש: **הא כל סיכא דאיכא חיוב מיתה מנא** . התייה בשלן חיוב
ומדנקט הכא לשון איסור ש"מ דווקא תננהו: **סיכי ליתני** . לעולם הכא לאו דווקא איסור נקט אלא משום סיפא ודקשיא לך רישא מולא
נקט נמי לשון איסור ש"מ דווקא תני להו ההם לא מלי למיתנא לשון איסור משום דנבעי למיתני ישראל בבתי מותר ולא מלי מתי
ליה: **ה"ג כותי וכן רועי בהמה דקה ישראל** . שסתמן גזלים שסתמן בהמות בשדות אחרים: **לא מעלין ולא מורדין** . לא מעלין
אותם מן הבור להאילם מן המיתות ולא מורדין אותם לבזר להמיתם בידים (אלא האידנא דין דין אינו מוטב כי בעל דין): **פועל**
כרס . ואכול מן הענבים: **בשעת גמר מלאכה** . כגון ששקרו לבזר: **סתיירא הוא** . ואפי' ישראל בישראל דכתיב (דברים כג) ואכלת
ענבים כנפשך שבעך ואל כלך לא תאכל בשעה שאתה עותן כליו של בעל הבית אתה אוכלת קמני ישראל בבתי מותר הא ישראל
בישראל אסור וכו' כותי היכי אסור ליה מי איכא מידי דישאל בישראל שרי ולכותי אסור: **אי לאו בשעת גמר מלאכה גול מעליא**
הוא . וגול הוא ליה רישא: **נצרכה בשעתא מי לית ליה** . הלכך גול הוא אלא שאין ב"ד ישראל מקקין להשיבו דבחר הכי מחיל ליה ובישראל
בישראל נמי אסור ומעבר הוא עבר דכתיב (ויקרא יט) לא תגזול (ס"ה) והשיב את הגזילה לחידי דהשכן קרי גול ואיך לא אכל
בבתי דלאו בר השכן הוא שכל דיו למיתה לא נפיק פחות משה פרוטה מכלל פרוטה ואפי' מישאל דמחיל ליה בחר הכי: **כותי**
בבתי כיוצא בו . בתמיהה גבי כותי בבתי מולא פחות משה פרוטה מכלל פרוטה וקרי כיוצא בו בגול ולא גול ממש: **בכוס שר**
שכיר . דגול לא הוי אלא בחוטף דבר מיד חבירו כדאמר ב"ב במרובה (דף עט): מקרא דויגזול את התניתי מיד המלך: **כיוצא בו**
בגנב גראה בעיני מולא קבעי לה מאי היא לא משכחת ליה ולא עליה קאי אלא אגזול ויפת תואר: **נסרג עליו** . משום גול ואף על
פי שאין זו בעולת בעל דלישות אלא דמות בעלמא כחמור ובהמהו כותי בישראל שפחה כעניתי שייחד ישראל לעבד עבדי ובא
עליה כותי נהרג ישראל בבתי מותר כותי שייחד שפחה לעבדו ובא ישראל ולקחה בשביה מותר דהא אפי' אשמו גמורה
מותרת לו ישראל אסור דהיינו שפחה חרופה שחייבי עליה אשם: **כיוצא בו גבי שפיכות דמים לא תנא** . הכי תנא דלעיל
משום דלין לשפיכות דמים שאינו חייב גמור וכו' מותר לגמרי (א) כגון נרדף שניתן להגלל עלמו נענפו דם רוח דלילו סוף דם בשוגג שפיכות
דמים גמור הוא אלא רחמנא חס עליה: **ויכול** . הנדקף להאיל עלמו באחד מאבריו של רודף כגון לקטע רגלו ולא סילי . אלא הרגו: